

Verslag van een vogelreis naar

Andalusie – Spanje

van 6-april – 13 april 2010



Deelnemers: Aad Bijl en Henri Timmer

- Bezochte gebieden:
- het landbouwgebied ten oosten van Sevilla
 - de westelijke Sierra Morena
 - de Sierra Pelada
 - de Coto Doñana
 - de Brazo del Este



Inleiding:

Vorig jaar september was ik al in de Coto Doñana maar het gebied stond toen geheel droog. Natuurlijk wist ik wel dat het voorjaar een betere tijd is om dit gebied te bezoeken maar dat het zo droog zou zijn had ik niet verwacht. Ik kon mij toen wel goed voorstellen hoe het in het voorjaar moet zijn en dit was voor mij dan ook de hoofdreden om hier naar terug te gaan. Rond Sevilla heb je meer interessante vogelgebieden, zie “Where to watch birds in Southern & Western Spain” van Ernst Garcia & Andrew Patterson, vandaar dat wij ook de op het voorblad genoemde gebieden hebben bezocht. Deze zijn qua biotoop totaal verschillend van die van de Coto Doñana. Zo is de streek ten oosten van Sevilla hoofdzakelijk een landbouwgebied en rond Aracena (tegen de grens met Portugal aan) bergachtig. Al de gebieden liggen op een afstand van ca. 120 km van elkaar. We vlogen vanaf Dortmund-Weeze met Ryan Air naar Sevilla waar we via internet op het vliegveld een auto hadden gehuurd. De hotels/hostals waren van tevoren via Booking.com geregeld.

Dinsdag 6 april.

Wij reden met de auto naar het vliegveld, een afstand van ca. 140 km, en hadden 1 uur en 40 minuten nodig om er te komen. Het vliegtuig vertrok om 17:00 uur en 19:50 waren wij in Sevilla.

De afstand vliegveld – hotel is ca. 30 km en het was al aardig donker toen wij na enig zoeken de toegangsweg naar het hotel vonden. Deze weg was onverlicht en bovendien in zo’n slechte staat dat wij het ergste vreesden voor wat ons te wachten stond. De Hacienda ligt zo’n 500 m vanaf de doorgaande weg (de A462) en bleek veel mooier te zijn dan wij in eerste instantie hadden verwacht, luxe zelfs. Bij de ingang hoorden wij een kerkuil roepen. Na wat gegeten te hebben konden wij om 23:15 uur ons bed opzoeken.



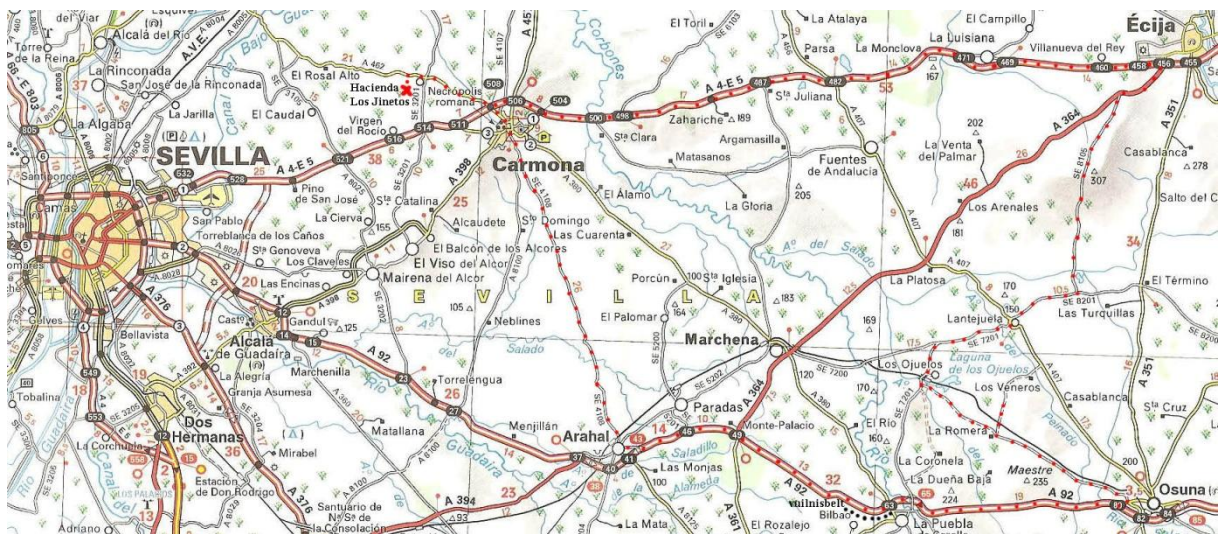
Woensdag, 7 april.

Deze dag stond het gebied oostelijk van Sevilla op het programma. Bij het vertrek zat een hop op de torenspits van de hacienda te roepen en zaten er zwarte spreeuwen langs de toegangsweg. We reden via Carmona naar Arahal in de hoop hier grote- en kleine trappen te zien wat overigens niet is gelukt, wel heel veel Kalendar- en kuifleeuweriken en rode patrijzen. Het gebied is heuvelachtig en heeft veel weg van Zuid – Limburg. De velden waren ingezaaid met graan en waren goed te overzien, grote trappen hadden wij zeker gevonden. Behalve veel roodstuitwaluwen vlogen er ook 4 vorkstaartplevieren over. Bij Arahal reden wij via de A 92 richting Osuna. Nog voor de afslag naar La Puebla zagen wij aan de rechterkant een vuilstort waar witte ooievaars boven cirkelden. Via een zandweg die parallel liep aan de A 92 zijn wij er naartoe gereden. Een kuifkoekoek zat halverwege in een olijfboomgaard en verderop vloog nog een tweede, voor mij was dit de waarneming van de dag. Zoals verwacht zaten er bij de vuilnisstort veel witte ooievaars en koereigers (> 100) en in de bosjes een roodkopklauwier, een van de velen die wij deze reis zouden zien. Net voor Osuna hebben wij de A 92 verlaten en zijn via binnenwegen richting Lantejuela gereden. Op

een modderig stuk zaten > 50 gele kwikstaarten en vanaf een brug over de spoorweg zagen wij 6 blauwe kiekendieven (m+vr.) jagen. Een leuke waarneming was ook een groepje van wel 30 kleine torenvalken die achter een ploegende tractor aanvlogen zoals je in Nederland ook wel ziet maar dan zijn het kokmeeuwen. Het gebied waar wij doorheen reden staat bekend om zijn vele roofvogels waaronder ook grijze wouwen maar dat is ons tegengevallen. Natuurlijk hebben wij wel zwarte wouwen en een enkele grauwe kiekendief gezien maar de aantallen vielen toch tegen maar helaas, geen grijze wouw. Rond Lantejuela kom je langs enkele kleine meertjes die later in het jaar waarschijnlijk droog zullen staan maar waarin wij nu flamingo's steltkluten, kroon- en slobenden, 1 paartje geoorde futen zaten en, op een stenen dam, 2 steenuiltjes.



Langs de weg SE 705 naar Ecija zijn wij regelmatig gestopt en zijn ook zijweggetjes ingeslagen in de hoop een grijze wouw te spotten maar wat dus niet is gelukt zoals al eerder is vermeld, wel overall roodkopklauwieren. Heel mooi waren de vier zwartbuik-zandhoenders die overvlogen en was ook de griel die wij in een olijfboomgaard zagen lopen. Bij Ecija zijn wij via de A4 terug gereden naar het hotel.



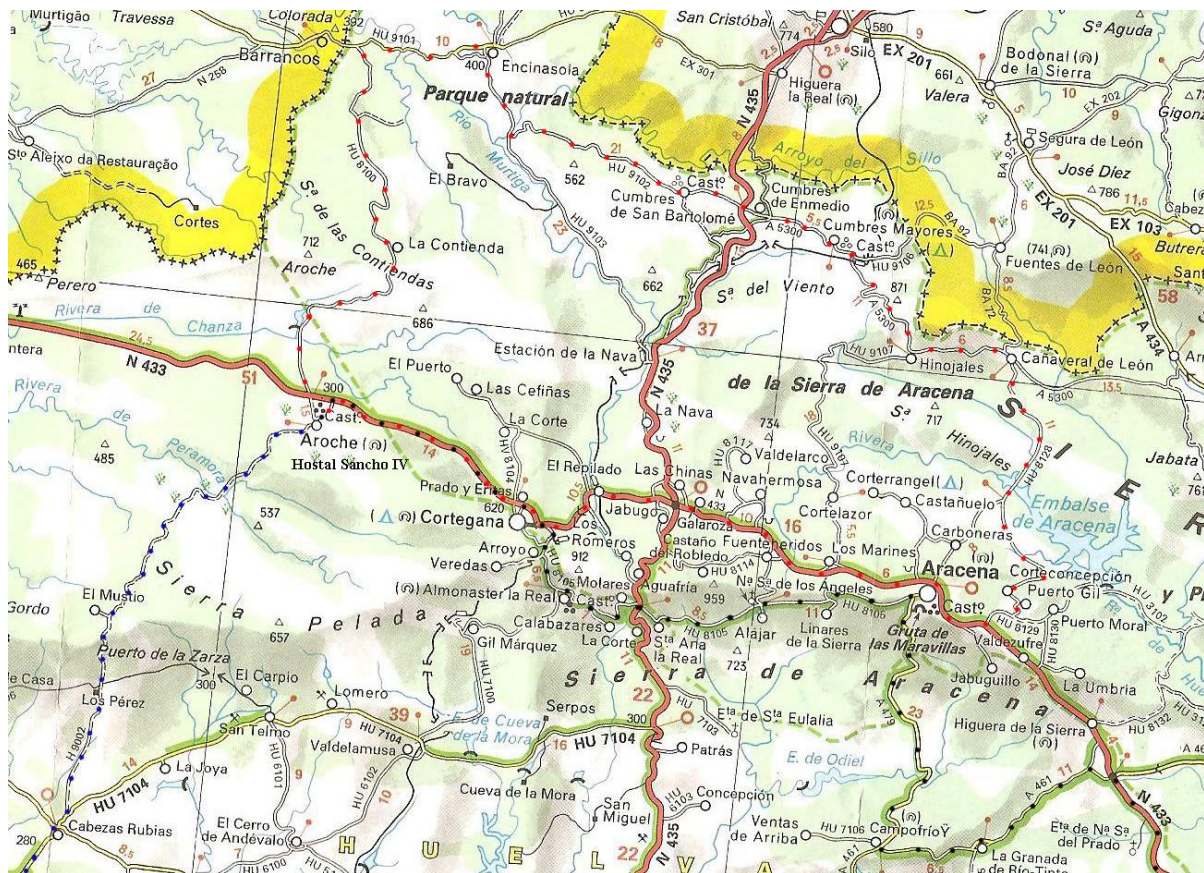
Donderdag, 8 april

Deze dag verkasten wij naar de westelijke Sierra Morena op de grens met Portugal, een afstand van ca. 130 km. Alle tijd dus om eerst nog een rondje Carmona – Arahal te maken. Via de A 8100 over Neblines naar de oprit 27 van de A92 en bij Arahal terug naar Carmona via de SE 4108, de weg die wij de vorige dag ook al gereden hadden. Die grote trappen wilden wij toch wel erg graag zien maar helaas, weer niet gelukt. Toch was de rit de moeite alleszins waard. De A 8100 is veel rustiger maar wel slechter onderhouden dan de SE 4108.

Er zaten meerdere tapuiten langs de weg maar het mooiste was toch wel een westelijke blonde tapuit. Een mooie waarneming was ook die van de twee kwartels op een kaal stukje grond

vlak naast de auto. Het was maar kort maar zo goed als hier heb ik ze nog nooit gezien. Het bleef meestal bij “alleen maar horen” of, als ik door het veld liep ze plotseling opvlogen, maar dan waren ze al weg voor het tot me doordrong dat het kwartels waren. Vlakbij de A92 liep een kleine trap (m) in een weiland zodat hij in volle glorie te zien was. De terugweg via de SE 4108 ging snel, er was vrij veel verkeer en er zijn maar weinig plekken waar je kunt stoppen. Om 11: 30 uur waren wij terug in het hotel om onze spullen op te halen en gingen wij op weg naar Aroche waar wij in Hotel Sanchoz IV voor twee nachten een kamer hadden geboekt.

Via de noordelijke rondweg van Sevilla en de A 66 kwamen wij al snel op de N 433 die richting Portugal voert. Omdat wij nog genoeg tijd hadden besloten wij enkele omwegen te maken aan de zuidkant van de N 433 zodat wij ook een indruk zouden krijgen van dit deel van het gebied.



Zwart gestippeld is de omweg die wij op de heenreis maakten
 Rood gestippeld is de tocht die wij op 9 april reden en
 Blauw gestippeld is het eerste deel van de route naar de Coto Doñana

Het landschap is hier bijzonder mooi met bergen tot bijna 1000 m. We zagen hier de eerste blauwe eksters en vale gieren. Leuk om te zien waren ook de varkens die hier vrij rond mogen lopen en die de beste Ibericoham leveren. Voordat het zover is hebben ze in ieder geval een beter leven geleid als die bij ons in de megastallen. Het hostel in Aroche hebben wij na enig zoeken gevonden. Ontbijten kan je er wel maar voor het diner moet je het stadje in. Overigens voldeed het verder prima. 's Avonds hebben wij bij een bar op een pleintje in het centrum gegeten. Met veel handen en voetenwerk en met hulp van een Spanjaard die een beetje Engels sprak lukte het om duidelijk te maken wat wij wilden eten.



vale gieren



Iberico varkens



blauwe ekster

Vrijdag, 9 april.

Op het programma stond een rondrit (rood gestippeld op kaart) door het Parque Natural de la Sierra de Aracena. Via de HV 2112 reden wij richting Encinasola. Al snel kruisten wij de Riviera de Chanza, we zijn hier gestopt en hebben een eind langs de rivierbedding gelopen. Op een afstand van ca. 20 m zat een draaihals te roepen wat in de telescoop een prachtig beeld opleverde. Helaas had ik de camera in de auto laten liggen en heb zo een kans gemist die zich niet gauw nog eens zal voordoen. Een groepje vale gieren vloog vlak over ons heen en ook vlogen er de bijeneters die in de oeverwand hun nesten hadden. Rotszwaluwen nestelden op uitstekende stenen randen onder de brug. In de buurt van Encinasola zagen wij een zuidelijke klapekster, een rode wouw en Theklaleeuweriken.



steeneiken



onder een andere brug zagen wij het nest van een



roodstuitzwaluw

Het gebied tussen Encinasola en Hinojales kenmerkt zich door kleinschalige landbouw en veeteelt (hoofdzakelijk varkens). De percelen zijn omringd door gestapelde stenen muren waarbinnen vaak olijfbomen maar ook wel steeneiken, en hoog genoeg om het vee binnen te houden. Er moeten hier grijze gorzen zitten maar die hebben wij niet gezien, wel veel roodkopklauwieren. Het stuwmeer Embalse de Aracena viel tegen, op het water zaten alleen wat futen.

's Avonds hebben wij weer bij dezelfde Bar gegeten. Alleen wilde ik nu eens tapas bestellen maar kom daar maar eens uit als je geen Spaans spreekt en de ander geen Engels of een andere taal. Ook een meegenomen woordenboekje van de ANWB gaf geen soelaas. Je kunt hier wel zinnetjes in vinden als “wil je met me vrijen” of iets van die strekking, maar hoe je tapas moet bestellen en wat je dan krijgt staat er niet in. Iedereen ging zich ermee bemoeien wat veel hilariteit opleverde. Uiteindelijk is het toch gelukt met hulp van een echtpaar die beiden bioloog waren en les gaven op een plaatselijke school. Van hen hoorden wij ook dat een van de redenen dat Spanjaarden zo weinig Engels spraken is dat alle films en documentaires op de televisie Spaans ingesproken worden.

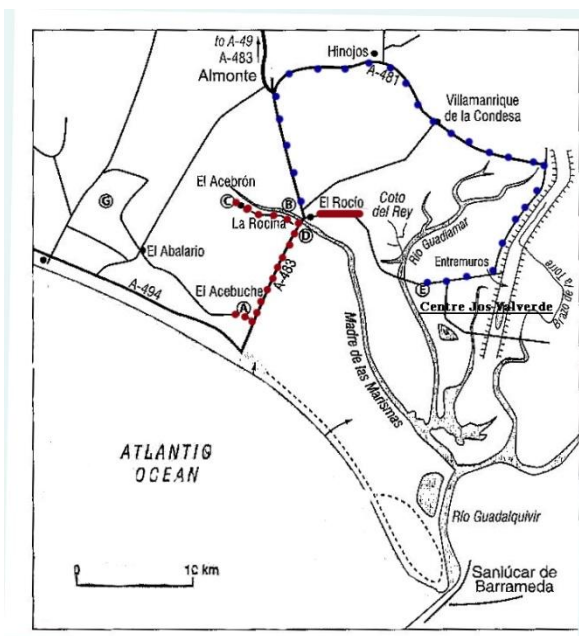
Zaterdag, 10 april.

De dag dat wij naar El Rocio in de Coto Doñana gingen. Gezien de afstand hadden we alle tijd om binnendoor te rijden. Vooral het gebied tussen Aroche en Cabezas Rubias staat bekend om zijn vele roofvogels en natuurschoon (zie blauw gestippelde route op pag. 4).



Er stond die dag een harde wind en dat was dus niet zo gunstig voor de roofvogels. Toch hebben wij hier valse gieren, monniksgieren en een dwergarend gezien, de laatste heel dichtbij. Toen wij de bergen uitkwamen zagen wij in de verte een grote groep valse gieren met ook enkele monniksgieren ertussen, mogelijk was daar een voederplek. We hebben geprobeerd om dichterbij te komen maar dat lukte niet. Ook mooie waarnemingen die dag waren de rotsmus en de kleine klapkruis, soorten die wij daarna niet meer hebben gezien.

Rond vijf uur in de middag waren wij in El Rocio, waar wij voor de eerste nacht een kamer in een hotel hadden geboekt omdat het hostel waar ik al eerder ben geweest die dag geen plaats had. El Rocio is mijns inziens de beste uitvalsbasis voor als je de Coto Doñana wilt bezoeken. De wegen en pleinen zijn niet bestraat en het wonderlijke is dat het zand bijna niet stuift. Het doet denken aan een wildwest stadje zoals je dat in cowboyfilms ziet.



Het gebied direct ten zuiden van El Rocio staat in de zomer en najaar geheel droog en er lopen dan paarden, maar de rest van het jaar is het een ondiep meer waar veel steltlopers te zien zijn.

Het grootste deel van de Coto Doñana is afgesloten gebied maar er zijn drie bezoekers-

centra waar je een goed beeld krijgt van hoe het is. Zo heb je bij El Acebuche (A) en El Rocina (B) wandelroutes met meerdere kijkhutten en bij het Centrum Jose Valverde (E) zit je echt in “the middle of nowhere”. Ook de weg van La Rocina naar El Acebrón (C) is interessant, vooral wat later in het seizoen als de Moorse nachtzwaluwen terug zijn, je ziet ze dan in het lamplicht van de auto op of naast de weg zitten. De weg is ’s nachts afgesloten maar pas vanaf 22:00 uur. Aan het eind is een oud bos waar een wandelroute doorheen loopt en wat zeker de moeite waard is om te bezoeken.

We hadden nog tijd om bij El Acebuche te gaan kijken. Op de parkeerplaats zaten hopen en blauwe eksters en vanuit de kijkhutten zagen wij krooneenden, de eerste drie purperkoeten en zwarte ibissen. Die avond hebben wij in het hotel gegeten.

Zondag, 11 april.

Direct na het ontbijt zijn we opnieuw naar El Acebuche gegaan. Het was druk op de parkeerplaats en de reden was dat vanaf hier de Bush Cars vertrekken, wagens op heel grote wielen en waarin een man of twintig kunnen, en waarmee je een tour kan maken door een deel van het afgesloten gebied. Het moet een Safari gevoel geven maar op mij kwam het wat lullig over. Dat het Zondag was zal er ook wel toe hebben bijgedragen dat daarvoor zoveel animo was. In de kijkhutten was het gelukkig rustig op een enkele fotograaf en een paar vogelaars na. De blauwe eksters op de picknickplaats hadden blijkbaar ook een rustdag genomen want ze lieten zich niet zien. Bij de kijkhutten zat een wielewaal en op het water weer krooneenden, kleine zilverreigers, enkele purperkoeten en nu ook een kwak. De wandelroute gaat verder dan alleen maar het natte gedeelte, het gaat door een pijnbomenbos en verderop door lage begroeiing. Dit gebied is goed voor zangvogels en ook roofvogels, we zagen hier o.a. weer een dwergarend. Je loopt grotendeels over een plankier.



Hierna moesten wij terug naar het hotel om de bagage op te halen en naar het hostel te gaan waar wij de laatste twee nachten van de reis zouden slapen. Daar kregen wij te horen dat er een probleem was, de kamer bleek al verhuurd te zijn aan iemand anders en ze had alleen nog een kamer met een tweepersoonsbed beschikbaar. Toen het haar duidelijk werd dat wij dat niet accepteerden (en dat duurde wel even) konden wij toch over de kamer met enkele bedden beschikken al moesten wij daarvoor wel over een uur terugkomen. We hebben die tijd benut om wat in El Rocio rond te kijken. Later bleek dat wij de enige gasten waren!



'straat' in El Rocio



zicht vanuit kijkhut bij La Rocina



bos bij El Acebrón

Die middag zijn wij nog naar La Rocina gegaan. Hier zijn drie kijkhutten en het uitzicht is vergelijkbaar met dat van El Acebuche. Hier geen purperkoeten maar wel zwarte ibissen, ralreigers en witwangsterns. We zijn ook de weg afgereden naar El Acebrón. Deze eindigt bij een grote parkeerplaats waar vandaan je naar het Palacio del Acebrón kunt lopen. In het Palacio is een permanente tentoonstelling over hoe het leven in de marismas vroeger was. Bij het Palacio is ook het bos waar ik al eerder over schreef en wat zeker de moeite van een bezoek waard is, vooral om de oude kurkeiken en pijnbomen. Er zaten veel nachtegalen en ook een draaihals.

Maandag, 12 april.

Die dag wilden wij naar het Centre Jose Valverde aan de noordkant van de Doñana (zie kaartje op pag. 6), maar wij zijn eerst gestopt bij de huiszwaluwen.



Er zaten er veel in El Rocio, het moeten er duizenden geweest zijn. De dakranden van de huizen aan de noordwest zijde zaten vol met nesten.

Via Almonte en Hinojos reden wij naar Villamanrique de la Condesa, vandaar is het nog 30 km. Direct voorbij Villamanrique kom je langs een oude fabriek waar ooievaars hun nesten hebben gebouwd in een groepje palmbomen van > 10m hoog. Nog verder kom je op een dijk die je kilometers lang moet volgen en waar je een goed uitzicht hebt over de rijstvelden. Het vorig jaar zagen wij hier > 3000 witte ooievaars. Ook nu zaten er ooievaars maar bleef het bij enkele tientallen. We stopten hier regelmatig en zagen ondermeer vorkstaartplevieren. Bij een van de stops was er aan linkerkzijde begroeiing van struiken en bomen langs een brede sloot. We hoorden een kwak roepen maar daar bleef het niet bij. Waarschijnlijk door ons gealarmeerd vlogen er een aantal kwakken op, gevolgd door steeds meer, in totaal schatten wij zo'n honderd stuks. Bovenop een elektriciteitspaal zat een zwarte wouw die ons scherp in de gaten hield en die zijn nest bleek te hebben in de bosschages van waaruit ook de kwakken waren weggevloden, de kop van het vrouwtje stak net boven de rand uit.

Bij een groot wit pompstation kan je rechtsaf naar het centrum maar het is beter om op de dijk te blijven. Op een gegeven moment buigt de weg naar rechts en zie je aan de linkerkant

een gebied dat in de winter en het voorjaar geheel onder water staat. Hier zitten vooral veel zwarte ibissen, kleine zilverreigers en enkele grote. Op een paaltje zat een slechtvalk. Dit stuk weg is heel slecht, zo'n 10 km lang en harder rijden dan 10 km is niet mogelijk, maar wat geeft dat als er zoveel te zien is. Je kunt er ook koeien tegen komen maar die gaan wel voor je opzij.



Alleen rond het bezoekerscentrum staan struiken, niet hoger dan 2 -3m en hoofdzakelijk wilgen, en deze gaan bijna ten onder aan de grote hoeveelheid nesten en de bewoners ervan. Het gaat dan om honderden ibissen, koereigers, zilverreigers en kwakken. Purperreigers zitten er ook maar dan wel in een kleiner aantal, verder veel steltkluten en meerkoeten.

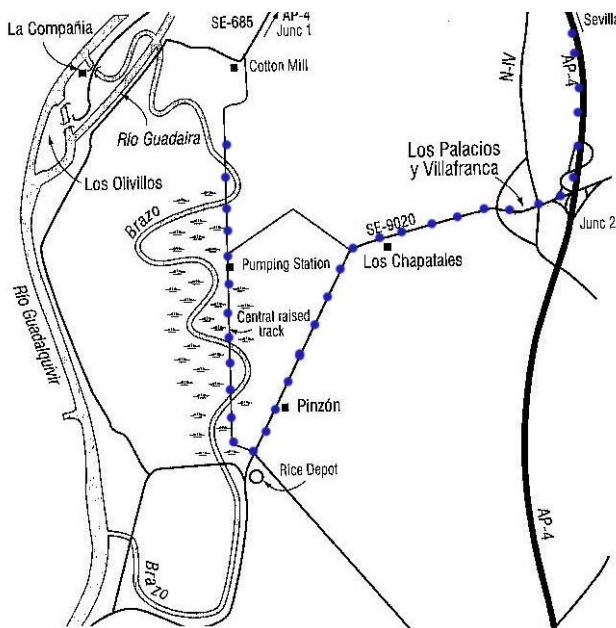
Purperkoeten moeten er ook zitten maar die hebben wij niet gezien. Toen ik er verleden najaar was stond het daar geheel droog en was er geen reiger te zien!



Je hoeft niet via de slechte weg terug te rijden, iets voorbij het centrum kan je rechtsaf slaan en kom je door de rijstvelden. Uiteindelijk beland je dan weer bij de dijk ter hoogte van het eerder genoemde pompstation, deze weg is wat beter maar wat vogels betreft is hier veel minder te zien.

Aan het eind van de dag zijn wij nog even bij La Rocina langs gegaan. Behalve een dwergarend geen nieuwe soorten gezien.

Dinsdag, 13 april.



De dag van de terugreis. Het vliegtuig vertrok om 19:45 uur dus we hadden voldoende tijd om nog een ander gebied te bezoeken, nm. de Brazo del Este, ca. 30 km ten zuiden van Sevilla. Het is een van de beste plekken om purperkoeten te zien. We vertrokken om 08:15 uur uit El Rocio en via de A49 en de AP4 kwamen wij gemakkelijk in Los Palacios y Villafranca waar wij wel even hebben moeten zoeken naar de weg naar Pinzon. Bij een politiebureau zijn wij gestopt en hebben daar de weg gevraagd.

In het gebied gekomen zagen wij bij de eerste stop al enkele purperkoeten, in totaal hadden wij hier 38 stuks. Er zaten ook veel purperreigers (> 20), steltkluten

en zwarte ibissen. Verder bontbekplevieren, 2 goudplevieren, zwarte ruiters en in een weiland enkele tientallen vorkstaartplevieren.

Rond twee uur zijn wij richting het vliegveld gereden waar we natuurlijk veel te vroeg aankwamen. Het inleveren van de auto gaf geen problemen en daarna was het wachten totdat we in konden checken. Om 23:00 uur waren wij in Weeze waar het erg lang duurde voordat wij over onze bagage konden beschikken. De rit naar Wapenveld was toen nog maar een eitje en om 01:30 waren we in Wapenveld.

Wat algemene informatie.

Het boeken van de hotels ging gemakkelijk via www.booking.com. In de praktijk bleek wel dat, als booking.com aangaf dat er nog slechts 1 of 2 kamers beschikbaar waren, dit niet klopte met de werkelijkheid. De bezettingsgraad van de hotels was < dan 20%.

De auto, een Citroen 3, 4 drs., hadden wij via www.ebookers.nl geboekt en kostte ons € 183,61 km vrij, wij reden die week 1317 km.

Als wegenkaart gebruikten wij de Michelin kaart nr. 578 (Andalucia). De op deze kaart vermelde wegnummers (vooral die van de secundaire wegen) kloppen vaak niet met de werkelijkheid, verder voldeed de kaart prima.

Het weer was over het algemeen goed, gemiddeld 24 graden en meestal zonnig. Alleen de laatste 2 dagen was het vaker bewolkt met soms een spatje regen maar dat stelde niks voor.

www.haciendalososjinetes.com/ Ca. 25 km ten oosten van Sevilla, prima hotel, wel lastig te vinden. De kamers op de B.G. grenzen direct aan een grote tuin met zwembad.

www.hostalsanchoiv.com/ In het centrum van Aroche, eenvoudig maar goed en schoon. Je kunt er alleen ontbijten.

www.hotelpequenorocio.com/ Net voorbij het benzinstation in El Rocio. We hadden daar een appartement voor 4 pers. 2 slaapkamers met 2 aparte bedden. Ideaal als je met meer mensen bent.

www.donana-rural.com/ Aan de noordkant van El Rocio. Kleine kamers, de meeste met een 2 pers. bed waarvan akte. Wel een fraaie gezamenlijke woonruimte en een goed uitgeruste grote keuken voor als je zelf je eten klaar wilt maken.

Vliegen met Ryan Air zal ik niet zo snel meer doen. Ze zijn wel het goedkoopst maar ik heb vooral een probleem met hun regels voor de bagage. Je mag slechts 10 kg aan handbagage meenemen en het is absoluut verboden een camera of id. los mee te nemen. Verder houdt men zich strikt aan de afmetingen. Ingecheckte bagage mag niet meer wegen dan 15 kg. Als je dan je statief in de koffer moet doen en bijv. wandelschoenen en wat gidsen, heb je gauw een probleem en moet je flink bij betalen, weg voordeel! Verder waren wij gelukkig twee dagen voordat de problemen met de aswolk (uitbraak IJslandse vulkaan) ontstonden terug, maar het zal je toch gebeuren dat je net als de reizigers van Ryan Air in Venetië, drie weken moet wachten voordat je naar huis kunt. Andere maatschappijen verleenden de gestrande reizigers voorrang.

Ik hoop dat u mijn verslag met plezier hebt gelezen, en heeft u nog vragen stuur mij dan een mailtje.

Wapenveld, 17 september 2010

Aad Bijl

a.bijl1@upcmail.nl



Het was een vogelreis maar we hebben ook veel bloemen gezien, o.a. deze Cistus ladanifer (zonneroosjesfamilie)

Datum:	7-apr	8-apr	9-apr	10-apr	11-apr	12-apr	13-apr
Krakeend	X						
Wilde Eend	X	X	X	X	X	X	X
Slobeend	X					X	
Tafeleend				X	X	X	
Krooneend	X			X	X	X	
Rode Patrijs	X	X					
Kwartel	X	X					
Dodaars				X	X	X	
Fuut	X		X	X	X	X	
Geoorde Fuut		X					
Aalscholver						X	X
Kwak					X	X	X
Ralreiger					X	X	
Koereiger	X			X	X	X	X
Kleine Zilverreiger					X	X	X
Grote Zilverreiger						X	X
Blauwe Reiger			X	X	X	X	X
Purperreiger						X	X
Ooievaar	X	X	X	X	X	X	X
Zwarte Ibis					X	X	X
Lepelaar						X	X
Flamingo	X	X		X	X	X	
Zwarte Wouw	X	X	X	X	X	X	X
Rode Wouw			X			X	
Vale Gier		X	X	X			
Monniksgier			X	X			
Slangenarend	X	X		X			
Bruine Kiekendief	X			X	X	X	X
Blauwe Kiekendief	X	X					
Grauwe Kiekendief	X			X			
Sperwer				X			
Buizerd			X	X	X	X	
Steenarend			?				
Dwergarend				X	X	X	
Kleine Torenavalk	X	X					
Torenavalk	X	X		X		X	X
Slechtvalk						X	
Waterhoen	X	X		X	X	X	X
Purperkoet				X	X		X
Meerkoet	X	X		X	X	X	X
Kleine Trap		X					
Steltkluit	X	X		X	X	X	X
Kluit	X	X				X	
Griel	X						
Vorkstaartplevier	X					X	X
Kleine Plevier	X		X				
Bontbekplevier							X
Goudplevier							X
Zwarte Ruiter							X
Tureluur	X						
Groenpootruiter	X					X	X
Witgat	X						
Oeverloper		X		X	X		X
Kokmeeuw	X						X
Kleine Mantelmeeuw							X
Geelpootmeeuw	X					X	X

Lachstern	X						
Witwangstern					X	X	X
Zwarte Stern					X	X	X
Visdief					X	X	
Zwartbuikzandhoen	X						
Houtduif					X		
Turkse Tortel	X	X	X	X	X	X	X
Kuifkoekoek	X	X					
Koekoek	X		X		X		
Kerkuil	X						
Steenuil	X	X					
Gierzwaluw	X	X	X	X			
Vale Gierzwaluw			X				X
Bijeneter	X	X	X	X	X	X	X
Hop	X	X	X		X		
Draaihals			X	X	X		
Groene Specht			X				
Kalanderleeuwerik	X	X					
Kuifleeuwerik	X	X	X	X	X	X	X
Theklaleeuwerik			X				
Boomleeuwerik				X			
Veldleeuwerik	X	X		X	X	X	X
Rotszwaluw			X	X			
Boerenzwaluw	X	X	X	X		X	X
Huiszwaluw	X	X	X	X	X	X	X
Roodstuitzwaluw	X	X	X	X	X		
Gele Kwikstaart	X	X	X	X		X	X
Witte Kwikstaart	X			X			
Winterkonig					X		
Nachtegaal		X	X	X	X	X	X
Paapje			X				
Roodborsttapuit		X	X	X	X		
Tapuit		X				X	
Westelijke Blonde Tapuit		X					
Blauwe Rotslijster		X					
Merel	X	X	X	X	X		
Cetti's Zanger			X		X		X
Snor				X	X	X	
Rietzanger					X		
Kleine Karekiet							X
Grote Karekiet				X	X	X	
Westelijke Vale Spotvogel		X					
Zwartkop		X	X		X		
Fitis	X	X		X	X		
Bonte Vliegenvanger			X	X			
Pimpelmees			X	X	X		
Koolmees	X		X	X	X	X	
Boomklever		X	X	X	X		
Boomkruiper				X	X		
Wielewaal					X		
Zuidelijke Klapekster			X				
Kleine klapekster				X			
Roodkopklauwier	X	X	X	X	X	X	
Gaai				X			
Blaue Ekster		X		X	X	X	X
Ekster				X	X		
Kauw						X	
Raaf	X	X	X	X			

	7-apr	8-apr	9-apr	10-apr	11-apr	12-apr	13-apr
Zwarte Spreeuw	X	X	X	X	X	X	X
Huisemus	X	X	X	X	X	X	X
Ringmus	X	X		X	X	X	X
Rotsmus				X			
Vink		X	X	X	X		
Europese Kanarie	X			X	X		
Groenling	X	X	X	X	X		
Putter	X	X	X	X	X		
Sijs			X				
Kneu			X				
Rietgors				X	X		
Geelgors	X						
Grauwe Gors	X	X	X	X	X	X	X

Totaal 127 soorten